

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XXXX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972049900528/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

har sendt ham (LXIV). Igennem Naturen og Tingene taler Digteren til hende og hendes Billede er vævet sammen af Foraaret og Sommeren over et nord-sjællandsk Landskab. Ogsaa her stræber Billedet mod det særegne og intime, der naaes i Rosensymboliken.

Rosen er al Lyriks Grundbillede. Chr. Winther fornyer Billedet, tilegner sig det, idet han fylder det med sin Oplevelse. I de første Digte »Til Een« bruger han det traditionelt: Lilie og Rose, om Kind og Mund. Eller han henkaster prøvende Billedet »Fortryllede Roser«, men uden rigtig at tro paa Billedets Magt til at tale og synge. Men efterhaanden som Virkelighedsbilledet af den elskede bliver tydeligere, faar ogsaa Rosenbilledet Individualitet. Først knyttet sammen med Lilie-Symbolet (XXIV), men saa selvstændigt: den blege Rose (XXVIII). Stadigt mere fuldstændigt dækker Billederne af Rosen og den elskede hinanden (XXXII), indtil endelig de for hans indre Syn smelter sammen til eet: *Rosa unica*. Grundformen i Lyrkens Rosensymbolik, som man kan finde hos Petrarca: *Candida Rosa*, hvide lysende Rose, har i Winthers Digt faaet sit individuelle Liv, saa det bliver det Løntegn, der udløser Forestillingen og Fornemmelsen af netop denne ene Kvinde: den Eene.

Winther overgaar Petrarca i Evnen til at give det almene, typiske Billede individuelt Liv. Man mærker, at Winther som sin nærmeste europæiske Forudsætning har Goethes Ungdomslyrik og i Danmark Oehlenschläger.

Fælles for Petrarca og Winther er det, at Skønhedsbilledet ikke blot er knyttet til det ydre Sansesbillede, men til det indre: Sjælen. Og i hele den store Hovedmasse af Petrarcas Digte er det ydre kun Impulsen til Tanke og Stemning. Saaledes har Petrarca skrevet tre store Canzoner og mange Sonetter til Lauras Øjne, uden at man har skimtet blot et Glimt af deres Farve. I sin sidste Konsekvens bliver Petrarcas Lyrik til ren Lyrik, et Udtryk for hans egen

XXXX